

II etap IV Synodu Archidiecezji Łódzkiej **„Przyszłość Kościoła Łódzkiego idzie przez rodzinę”**

Materiały do pracy parafialnych zespołów synodalnych, szkolnych kół synodalnych na poziomie szkoły ponadpodstawowej oraz innych zespołów i kół (przeznaczone na miesiąc czerwiec 2019 roku)

Temat VIII: Duchowość małżeńska i rodzinna (rozdział IX Amoris Laetitia)

1. *„Chrześcijańscy małżonkowie są dla siebie nawzajem, dla swoich dzieci i innych domowników, współpracownikami łaski i świadkami wiary”. Bóg wzywa ich do przekazywania życia i opieki. Dlatego rodzina „zawsze była najbliższym «szpitalem»”. Opiekujemy się sobą, wspieramy się i pobudzamy nawzajem i przeżywamy to jako część naszej duchowości rodziny. Życie małżeńskie jest uczestnictwem w owocnym dziele Boga, a każdy jest dla drugiej osoby nieustanną prowokacją Ducha Świętego. Boża miłość objawia się „żywymi i konkretnymi słowami, poprzez które mężczyzna i kobieta wyrażają swoją miłość małżeńską”. Zatem dwoje są nawzajem odbiciem Bożej miłości, która pociesza słowem, spojrzeniem, pomocą, pieczęcią, uściskiem. Dlatego też „pragnienie tworzenia rodziny to postanowienie, by być częścią marzenia Boga, decyzja, aby marzyć wraz z Nim, odwaga uczestniczenia w Jego budowaniu świata, odwaga tworzenia z Nim tej historii, budowania świata, w którym nikt nie czułby się samotny (nr 321).*

Duchowość małżeńska i rodzinna jest duchowością towarzyszenia i pocieszania. W jakich konkretnych postawach może się ona wyrażać na co dzień i dlaczego jest tak ważna?

2. *Małżonkowie poprzez różne codzienne gesty tworzą „przestrzeń teologalną, w której można doświadczyć mistycznej obecności zmartwychwstałego Pana”. Modlitwa rodzinna jest uprzywilejowanym środkiem wyrażania i umacniania tej wiary paschalnej (nr 317-318).*

Jaki jest cel i wartość modlitwy małżeńskiej i czym się ona różni od modlitwy rodzinnej?

3. *Jeśli rodzinie udaje się skupić na Chrystusie, to jednoczy On i rzuca światło na całe życie rodzinne (nr 317).*

W jaki sposób uwzględnić Słowo Boże zawarte w Biblii planując modlitwę małżonków?

4. *Wspólnotowa droga modlitwy osiąga swoją kulminację we wspólnym udziale w Eucharystii, zwłaszcza w kontekście odpoczynku niedzielnego. Jezus puka do drzwi rodziny, aby z nią dzielić Wieczerną eucharystyczną (por. Ap 3, 20). Tam małżonkowie mogą zawsze przypieczętować paschalne przymierze, które ich zjednoczyło, a które odzwierciedla przymierze Boga z ludzkością przypieczętowane na krzyżu. Eucharystia jest sakramentem Nowego Przymierza, w którym dokonuje się odkupieńcze działanie Chrystusa (por. Łk 22, 20). W ten sposób można dostrzec głębokie więzi między życiem małżeńskim a Eucharystią.*

Pokarm Eucharystii jest siłą i inspiracją, aby przeżywać każdego dnia przymierze małżeńskie jako „Kościół domowy” (nr 318).

Niedzielną Msza Święta stanowi centrum rodzinnego życia duchowego. Co można zrobić by pociągnąć, ożywić, zachęcić wszystkich członków rodziny do udziału w niej?

- 5. Każdego dnia można znaleźć kilka minut, aby zjednoczyć się z żywym Panem, powiedzieć Jemu o tym, co nas niepokoi, modlić się za potrzeby rodziny, pomodlić się za kogoś, kto przeżywa trudny okres, zwrócić się o pomoc, kochać, dziękować za życie i dobre rzeczy, prosić Matkę Bożą, aby nas chroniła pod swym macierzyńskim płaszczem. Mówiąc krótko, ta chwila modlitwy może uczynić rodzinie bardzo wiele dobrego (nr 318).*

Jak zorganizować czas, miejsce i formę modlitwy rodzinnej (rodziców i dzieci) tak, aby stanowiła stałą część życia codziennego (biorąc pod uwagę wiek i nastawienie dzieci)?

- 6. Pod wpływem Ducha Świętego rodzina nie tylko przyjmuje życie, rodząc je w swoim łonie, ale się otwiera, wykracza poza swoje granice, aby obdarzyć swoim dobrem również innych, aby otoczyć ich opieką i dążyć do ich szczęścia. Ta otwartość jest szczególnie wyrażona w gościnności, do której słowo Boże zachęca w sugestywny sposób: „Nie zapominajmy też o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościnę” (Hbr 13,2). Gdy rodzina gości i wychodzi na spotkanie innych, zwłaszcza ubogich i opuszczonych, jest „symbolem, świadectwem i uczestnikiem macierzyństwa Kościoła” (nr 324).*

W jakich konkretnych okolicznościach i formach życia parafialnego może ujawnić się gościnność rodzin?

- 7. Dla wielu rodzin skarbem duchowości są różne przejawy pobożności ludowej (nr 318).*

Jakimi propozycjami duchowymi zachęcić chłopców i mężczyzn do udziału w życiu Kościoła?

- 8. Dobrze przeżywana komunია rodzinna jest prawdziwą drogą do świętości w życiu codziennym i drogą rozwoju mistycznego, środkiem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem. Wymogi braterskie i wspólnotowe życia rodzinnego są bowiem okazją do coraz większego otwarcia serca, a to umożliwia coraz pełniejsze spotkanie z Panem. (...) Zatem osoby posiadające głębokie pragnienia duchowe nie powinny odczuwać, że rodzina oddala je od rozwoju w życiu Duchem Świętym, ale że jest to droga, której użył Pan, aby je doprowadzić do szczytów zjednoczenia mistycznego (nr 316).*

W jaki sposób realizować na co dzień powołanie do życia małżeńskiego i rodzinnego, aby osiągać w nim szczyty mistyki?

- 9. Słowa Mistrza (por. Mt 22, 30) i św. Pawła (por. 1 Kor 7, 29-31) o małżeństwie, nie przez przypadek umieszczone są w kontekście ostatecznego i definitywnego wymiaru naszej egzystencji, który musimy odzyskać. W ten sposób małżonkowie mogą rozpoznać sens pokonywanej drogi (nr 325).*

Jak rozbudzić w małżeństwach perspektywę zmierzania do ostatecznego celu życia jakim jest królestwo niebieskie?

10. *Podziwianie ukochanej osoby oczyma Boga i rozpoznawanie w niej Chrystusa jest głębokim doświadczeniem duchowym. Wymaga to bezinteresownej dyspozycyjności, pozwalającej docenić jej godność. Można być w pełni obecnym dla drugiej osoby, jeśli ktoś daje siebie nie pytając „dlaczego”, zapominając o wszystkim wokół. Tak więc osoba ukochana zasługuje na pełną uwagę. Jezus był wzorem, bo gdy ktoś przychodził, aby z Nim rozmawiać, patrzył na niego z miłością (por. Mk 10, 21) (nr 323).*

Na czym polega głębokie doświadczenie duchowe, jakim jest patrzenie na ukochaną osobę oczyma Boga?

11. *Istnieje taki punkt, w którym miłość małżonków osiąga największe wyzwolenie i staje się przestrzenią słusznej autonomii: kiedy każdy odkrywa, że jego druga połowa nie należy do niego, ale ma właściciela dużo ważniejszego, swego jedyne Pana. Nikt nie może wymagać posiadania najbardziej osobistej i tajemnej intymności ukochanej osoby i tylko On może zajmować centrum jej życia. Jednocześnie zasada duchowego realizmu sprawia, że współmałżonek nie wymaga, aby druga osoba całkowicie zaspokoila jego potrzeby (nr 320).*

Jak przenieść na życie prawdę, że współmałżonek ma Właściciela w niebie, dużo ważniejszego ode mnie?

12. *Trzeba, aby droga duchowa każdego, jak słusznie wskazywał Dietrich Bonhoeffer, pomagała mu w „rozczarowaniu się” drugim i zaniechaniu oczekiwania od tej osoby tego, co jest właściwe jedynie miłości Boga. Wymaga to ogołocenia wewnętrznego. Wylączna przestrzeń, jaką każdy z małżonków zastrzega dla swej osobistej relacji z Bogiem, pozwala nie tylko leczyć rany współżycia, ale także na znalezienie w miłości Boga sensu swego istnienia. Każdego dnia musimy modlić się o to działanie Ducha Świętego, aby owa wewnętrzna wolność była możliwa (nr 320).*

Papież Franciszek pisze o potrzebie „rozczarowania się” współmałżonkiem i zaniechaniu oczekiwania od tej osoby tego, co jest właściwe jedynie miłości Boga. Czego winniśmy oczekiwać od miłości współmałżonka, a czego od miłości Boga?

Instrukcja:

Przed każdym pytaniem lub pytaniami znajduje się wybrany fragment bądź fragmenty z posynodalnej adhortacji apostolskiej *Amoris Laetitia*, które obok treści wykładów ks. dr Arnolda Zawadzkiego i ks. dr hab. Jana Wolskiego powinny stać się punktem wyjścia i pomocą dla zespołu lub koła synodalnego podczas udzielania odpowiedzi na postawione pytania. Protokół wraz z udzielonymi odpowiedziami należy niezwłocznie po spotkaniu przesłać na adres: synod@archidiecezja.lodz.pl. Uprzejmie prosimy, aby odpowiedzi na pytania do poszczególnych tematów przysyłać w odrębnych plikach (nie łączyć dwóch lub trzech tematów ze sobą). Każdy z tematów przeznaczony jest na jedno spotkanie. W danym miesiącu zatem powinny odbyć się dwa spotkania zespołu lub koła synodalnego. W nagłówku protokołu prosimy o podanie szczegółowych danych z jakiego zespołu lub koła napływają odpowiedzi.